

Noua Economie: alegatii si evidente

Vasile ISAN, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iasi

Partea I

Motto: "The New Economy is built on old virtues: thrift, investment and letting market forces operate" (L. Summers)

Some very impressive performances of the American economy achieved during the last decade of the 20th century, especially from 1996 until 2000, determined many authors, either economists or social and political writers and journalists to speak about a "new economy". They identified it with ICT sector and they enthusiastically alleged that all the things have been changed by INTERNET and dot.com enterprises. On the other side, the strong believers in «mainstream economics» have been able to produce analysis which totally denied the "new economy".

This study aims to inquire into the both sides allegations through evidences provided by three approaches: macroeconomics, microeconomics and political economy or comparative economic systems.

In the first part it analyses some controversies on the concept of the „new economy” and several allegations done by „ortodox” economists and supports of ITC revolutions.

I ntroducere

Ultimul deceniu al secolului trecut a fost deosebit de fast pentru economia americana. Boom-ul prelungit (timp de 110 luni), inflatia scazuta si dezvoltarea industriilor high-tech ofereau argumente puternice pentru ideea ca s-a produs o schimbare majora în economie. Mai ales, în a doua jumătate a anilor '90, performantele economice ale SUA pareau impresionante: rata anuală de creștere economică de aproximativ 4%, rata de creștere a productivității, situată la 2,6 - 2,9%, rata somajului sub 4%, rata inflației de cca 3,5% și o creștere exponențială a valorii acțiunilor din sectorul high-tech. La începutul anului 2000, indicatorul tradițional de măsurare a rentabilității acțiunilor (price earnings ratio) arăta pentru firmele din domeniul ICT (1), un nivel mediu de 30/1, dublu față de cel înregistrat în perioadele precedente de prosperitate economică. Saptamânal, erau create mii de firme pentru produse și servicii intensive în tehnologie, în special, tehnologia informaticii,

iar oportunitățile de afaceri pentru oamenii creativi pareau nelimitate. Câștigurile substanțiale din tranzacțiile financiare, dar și în sectorul afacerilor, ofereau atractivitate pentru investițiile de portofoliu și finanțările de start-up.

Cum spunea Lawrence Summers, atunci secretar al Trezoreriei SUA, "orice persoană ingenioasă putea obține un credit de 100 milioane de dolari, înainte de a-și cumpăra primul costum". În Silicon Valley existau peste 6000 de firme inovative, bazate pe servicii și produse de înaltă tehnologie, și 14.400 de milionari la o populație de aproximativ 2 milioane. Facilitatea obținerii finanțării pe piața de capital și implicarea crescândă în investiții a fondurilor de pensii și companiilor non financiare a determinat modificarea comportamentului bancilor, de regulă, mai prudente și conservatoare. Aceasta, coroborată cu promisiunile de câștiguri suplimentare ale afacerilor de tip dot.com și telecomunicații a amorsat și mai mult boom-ul

pietei actiunilor si al speculatiilor financiare. Alan Greenspan, presedintele Sistemului federal de Rezerve, un entuziast al noilor tendinte economice, vorbea, totusi, de o "exuberanta irationala" a investitiilor (2).

Desigur, în buna masura, tendintele explozive ale pietelor financiare si hiper-optimismul investitorilor individuali si institutionali se bazuau pe variabile sanatoase ale economiei reale.

Performantele amintite mai sus nu descriau, nicidecum, o traiectorie unica pentru economia americana, dar, în orice caz, vedeau o diferentiere neta fata de celelalte economii dezvoltate. Japonia era "captiva" într-o recesiune fara precedent, iar UE releva performantele economice mai degraba mediocre (crestere economica slaba, somaj ridicat, dezvoltare relativ înceata a sectorului IT, puseuri protectioniste etc.), datorate rigiditatii pietelor muncii si costului ridicat al politicilor sociale. Înca din anii '80, multi economisti vorbeau de "euro-scleroza".

Pe scurt, acesta este contextul în care, presa americana de afaceri (3), analistii proceselor economice, profesionalii din Wall Street, multi economisti si chiar politicieni au început sa vorbeasca de "new economy".

Conceptul de "noua economie"

Exista o bogata terminologie cu privire la noua economie. Pe cât de inedit este fenomenul ca atare, pe atât de dezarmanta este varietatea termenilor, astfel ca orice încercare analitica pare sortita esecului.

Economia informatiei, economia bazata pe cunostinte, economia digitala, economia dot-com, net-economia, economia INTERNET, economia imateriala, economia virtuala, "economie", etc. sunt notiuni, frecvent, folosite pentru a desemna o schimbare tehnologica majora - informatia si cunostintele devin factorul de productie cel mai important în procesul economic, iar noile tehnologii genereaza ponderea cresterii productivitatii. Însa, cu toate ca aceste notiuni se vor sinonime cu "noua economie", ele nu confera,

nici pe departe, un sens clar conceptului studiat.

Unii autori folosesc termenul de "economie informationala" pentru a include toate bunurile si serviciile care contin informatii - publicatii, cercetare, servicii juridice, asigurari, educatie, divertisment - si cel de "economie digitala" pentru a desemna doar acele bunuri si servicii a caror dezvoltare, productie si vânzare sunt dependente de tehnologia digitala. Ei asociaza "noua economie" cu posibilele consecinte ale economiei digitale si informationale, adica rata de crestere economica ridicata, rata scazuta a inflatiei si rata scazuta a somajului (D. Piazolo, 2001; E. Gundlach, 2001). Alti definesc "noua economie" ca un concept ceva mai larg, în care atât output-ul final cât si input-urile intermediare constau predominant din informatii iar tehnologiile informatiei si ale comunicarii ofera acces liber si universal la orice cunostinte si informatii disponibile (Triplett, 1999; Kelly, 1997 si 2002).

Majoritatea lucrarilor consacrate domeniului definesc noua economie prin caracteristica sa esentiala - cresterea output-ului potential, asociata cu presiuni inflationiste slabe. Altfel spus, «noua economie» este: "o economie caracterizata de crestere sustinuta pe termen lung determinata de o rata de crestere mereu mai mare a productivitatii, care este cauzata, în principal, de continua productie, adaptare si difuzare a tehnologiilor informatiei si comunicatiilor" (De Masi, Esteveo and Kodres, 2001).

Rapoartele si lucrarile de sinteza, consacrate schimbarilor tehnologice produse în economia SUA, dar si în celelalte economii dezvoltate, ofera o definitie ceva mai ampla si clara.

Astfel, **The New Economy Index** ne spune ca: "termenul «Noua Economie» se refera la un set de schimbari cantitative si calitative care, în ultimii 15 ani, au transformat structura, functionarea si regulile economiei. **Noua economie** este o economie bazata pe cunostinte si idei, în care factorii cheie pentru

crearea de locuri de munca si standarde de viata mai ridicate sunt idei si tehnologii inovative încorporate în produsele manufacturate si servicii. Este o economie în care riscul, incertitudinea si schimbările constante sunt mai curând regula decât excepția" (4).

Iar, în **Encyclopedia of the New Economy** se arata ca: "Atunci când vorbim despre noua economie, vorbim despre o lume în care oamenii lucreaza cu creierii lor în locul mâinilor. O lume în care tehnologia comunicatiilor creaza competitie globala - nu doar pentru pantofii purtabili si computerele laptop, dar si pentru creditele bancare si celelalte servicii care nu pot fi împachetate si transportate.

O lume în care inovatia este mai importanta decât productia de masa. O lume în care investitiile cumpara noi concepte sau mijloace de a le crea mai curând decât noi masini. O lume în care schimbarea rapida este o constanta. O lume care este cel puțin la fel de diferita de cea care a fost înainte, cum a fost lumea industrială de prede-cesoarea sa agricolă.

O lume așa de diferita ca emergenta sa poate fi descrisa doar ca o revolutie" (5).

Cele mai multe definitii ale "noii economii" se rezuma la a pune în evidenta schimbările care au avut loc în tehnologiile infor-mationale si communicationale, într-un ori-zont scurt de timp. În masura în care considera ca transformarea economiei este generata doar de substituirea vechilor tehnologii - bazate pe intensitatea capitalului si a muncii - cu noile tehnologii, intensive în cunostinte si informatii, aceste conceptii pot fi suspectate de un anumit determinism rigid (determinism tehnologic). Pentru ca emergenta unei «noi economii» nu este nici unicauzala si nici instantanee. Exista o capacitate de absorbtie sau ajustare structurala a oricarei economii, fatalmente limitata, data de "ratiunea limitata" si puterea de absorbtie infor-mationala a indivizilor (ceea

ce Herbert Simon numea "economia atentiei") si de gradul de flexibilitate a institutiilor.

Transformarea economica este rezultatul mai multor factori, în care noile tehnologii constituie doar o componenta, si al actiunii conjugate a acestora, în timp.

"În lumea dezvoltata - scria P. Drucker - si probabil, în tarile emergente, aceasta noua societate va fi în buna masura mai importanta decât noua economie" (6).

Autorii preocupati de dinamica schimbărilor sociale au abordat toate componentele sistemului economic. În afara tehnologiilor, importante pentru configu-rarea ciclurilor economice lungi, ei s-au referit la institutii, organizatii, management si antreprenariat, politica si cultura etc.

Prin urmare, au considerat ca mai adecvate pentru a defini schimbările economice fundamentale sunt notiunile: societatea post-industrială, societatea "cunoasterii" sau dezvoltarea bazata pe cunostinte si tehnologii (Drucker, 1990, 1994, 1997 si 2001; Thurow, 1997 si 1999; Porter, 1990 si 1998). Cert este ca ambiguitatea conceptuala nu constituie singura problema în literatura «noii economii».

Alegatii si controverse

La sfârșitul secolului al XIX-lea, seful Oficiului Federal al SUA pentru patente propunea închiderea acestei agentii pe motiv ca, tot ceea ce era de inventat s-a inventat si ar fi o cheltuiala inutila sa se mentina o organizatie care nu va mai avea nimic de înregistrat si omologat. Au urmat inventii cel puțin la fel de importante ca electricitatea, telegraful, motorul cu com-bustie interna, telefonul, fonograful si kine-matoscopul.

O sută de ani mai târziu, Bill Gates afirma ca, daca General Motors ar fi urmat acelasi ritm al progresului, ca în domeniul tehnologiei informatiei, un automobil putea fi produs cu numai 25\$ si ar circula 1000 mile, cu doar un galon de benzina.

Între aceste doua expresii radicale, una tinând de "miopia stabilitatii", cealalta re-flectând o "infatuare a determinismului tehnologic", se afla nenumarate conrtoverse legate de «noua economie».

Pe de o parte, companiile din "era cosurilor de fum" sau a "caramizilor si mortarului" par sa se confrunte cu provocari majore, hiperbolizate la dimensiunea celor pe care glaciatiunea le-a creat pentru dinozauri, venite de la companiile noilor tehnologii.

Pe de alta parte, companiile "high-tech", în special, cele din domeniul software, hardware, Internet si telecomunicatiilor par sa creeze un nou spatiu economic (cyber - spatiul), noi reguli ale jocului si pietele globale sau o lume fara granite ("borderless world"). Simplu spus, regula supravietuirii în afacerile erei "virtuale" este TO BE or NOT 2 BE, sau toate companiile devin "companii virtuale" sau nu mai exista deloc (7).

Progresele realizate în domeniul tehnologiilor informatiei au fost considerabile. Ele par sa reflecte fidel legile empirice formulate de Gordon Moore si Bob Metcalfe (8).

În SUA, productia de computere s-a caracterizat printr-o crestere substantiala a productivitatii muncii, pe de o parte, a calitatii

si puterii de procesare, pe de alta parte. Studiile efectuate la sfârșitul dece-niului releva o crestere medie anuala a productivitatii de peste 25% pentru perioada 1995-2000 si de aproximativ 10% în perioada anterioara (Jorgenson and Stiroh, 1999). Aceasta a determinat o scadere dramatica a preturilor computerelor, cu un factor de 30 pentru ultimele doua decenii. Implicit, firmele, ca si menajele au achizitionat echipamente IT pe scara larga.

Pe de alta parte, productia de software reflecta legea randamentelor crescatoare.

Cheltuielile de cercetare - dezvoltare pentru obtinerea de noi programe sunt de ordinul zecilor sau chiar a sutelor de milioane de \$. Dar, odata obtinute, aceste programe pot fi multiplicat în nenumarate exemplare (la limita, pâna la numarul total al utilizatorilor), cu cheltuieli infime. Ceea ce determina diminuarea constanta a preturilor si cresterea vânzarilor.

Probabil, în anul 2002 exista peste 500 milioane de computere functionale în lume, din care peste 300 milioane sunt conectate la INTERNET.

Ponderele industriilor ICT în PIB-ul SUA a fost în perioada 1990 - 1999 urmatoarea (9):

Industria	1990	1995	1997	1998	1999
Computere	1,8	2,1	2,4	2,5	2,6
Software	1,0	1,4	1,8	2,0	2,2
Hardware pentru comunicatii	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Servicii comunicatii	2,6	2,7	2,6	2,9	2,9
Total	5,8	6,6	7,3	7,8	8,2

Sursa: A. Turner, *Op.cit.*, p.64.

Cheltuielile menajelor pentru ICT au reprezentat urmatoarele ponderi în consumul personal:

Tabelul nr. 2 - % -

Industria	1987	1990	1995	1998
Computere si Software	0,22	0,2	0,4	0,5
Servicii de telecomunicatii	1,7	1,6	1,8	1,9
Total	1,9	1,8	2,2	2,4

Sursa: A. Turner, *Op.cit.*, p.64.

Investitiile firmelor în ICT au reprezentat urmatoarele ponderi din totalul investitiilor în echipamente si constructii productive:

Tabelul nr. 3 - % -

Industria	1970	1980	1990	1995	1998
Hardware si periferice	21	27	29	29	29
Software	-	-	12	13	15
Total	-	-	41	42	44

Sursa: A. Turner, *Op.cit.*, p.65.

Volumul investițiilor în noile tehnologii, coroborat cu puterea rețelilor a generat schimbări în structura organizațiilor industriale și a producției, care nu se rezuma doar la sectorul propriu-zis al ramurilor intensive în tehnologii înalte, ci se rasfrânge în buna măsură, în întreaga economie.

Pe de o parte, este vorba de creșterea calității și a diversității produselor, pe de alta, de structura ciclurilor de producție și rapiditatea introducerii de noi bunuri și servicii pe piață.

În afara efectelor tehnice, există efecte economice semnificative: scăderea costului informațiilor și a costurilor de tranzacție, ceea ce înseamnă, creșterea accesului pe piață sau diminuarea barierei de intrare. Probabil, diferențialul ratei de creștere a productivității în perioada 1995 - 2000, de cel puțin un punct procentual, față de perioada 1990 - 1995 și 1973 - 1995, se explică, în mare parte, prin utilizarea pe scară largă a tehnologiei informațiilor. Mai mult, diminuarea costurilor de tranzacție și scăderea prețurilor IT (de cca cinci ori doar în perioada 1986 - 1995) explică diferențialul ratei de creștere economică pe fondul scaderii ratei inflației. Într-o anumită măsură, două dintre legile consacrate în «main-stream economics» - legea lui Okun (potențialul de creștere a PIB nu poate fi sporit fără o creștere a inflației) și curba Philips - corelația între somaj și inflație - au fost invalidate, în ultimul deceniu al secolului XX.

Pe buna dreptate, mass - media și chiar economistii academici au vorbit de emergența unei noi economii.

Dar entuziasții aceștia au mers mult mai departe. Ei au afirmat că: trebuie rescrise în totalitate legile economice; știința economică nu mai are nici o valabilitate; resursele materiale nu mai au nici o importanță, rari-

tatea factorilor fizici de producție fiind înlocuită de plenitudinea factorilor imateriali; legea ofertei dispăre sub presiunea combinată a noilor tehnologii, în sensul că oferta crește pe măsura ce prețurile scad; ciclul economic dispăre, iar creșterea economică va fi perpetua și cu rate tot mai mari; toate acestea ducând la o globalizare intensă a piețelor și eliminarea influenței politicilor economice guvernamentale.

Cu alte cuvinte, este nevoie de o "nouă paradigmă economică". Dacă nu mai există raritate a factorilor de producție și a bunurilor, nevoile nelimitate ale oamenilor putând fi soluționate fără probleme, atunci rolul științei economice dispăre.

Pe scurt, revoluția informațională sau a treia revoluție industrială este fără precedent, mult mai profundă, rapidă și decisivă decât cele două revoluții industriale precedente.

Kevin Kelly, editorul șef al revistei WIRED a oferit cea mai clară afirmare a acestor alegații (10).

"Această nouă economie emergentă - scria el - reprezintă o zguduire tectonică în comunitatea noastră, o mutație socială care reordonează vietile noastre mai mult decât doar hardware sau software o pot face vreodată.

Ea are propriile sale oportunități distincte și propriile-i reguli noi. Cei care joacă după noile reguli vor prospera, cei care le ignoră nu o vor face (...) Noile reguli guvernând această restructurare globală evoluează în jurul câtorva axe.

Prima, bogăția în acest nou regim decurge direct din inovație, nu din optimizare; adică bogăția nu este dobândită prin perfecționarea a ceea ce se știe, ci prin sesizarea imperfectă a necunoscutului. A doua, mediul ideal pentru cultivarea necunoscutului este să se alimenteze

agilitatea suprema a retelelor. A treia, domesticirea necunoscutului înseamnă inevitabil abandonarea cunoscutului de mare succes. Si ultima, în tesutul Network Economy, ciclul «gaseste, alimenteaza, distruge» se petrece mai repede si mai intens decât oricând în trecut"(11).

Amestecul indefinit de realitati economice si imaginar literar, de anecdotic factual si ambiguitati tendentiale, de incursiuni analitice si superficialitati apofactice a fost sanctionat imediat de adeptii "mainstream economics".

În orice caz, discursul abracadabrant despre schimbari tehnologice decisive, fara precedent, producând mutatii sociale ineluctabile, un fel de marxism de arier garda, nu a facut servicii analizei obiective si riguroase a «noii economii». Scepticii au infirmat chiar existenta performantelor economice mai bune, datorate noilor tehnologii.

Diminuarea abrupta, cu aproape 50%, a pretului actiunilor "high-tech", în primavara anului 2000, disparitia a mii de firme dot.com, pe parcursul a doar câteva luni, restrângerea investitiilor afacerilor industriale în ITC si scaderea subita a finantarilor din "venture capital" au cauzat o retragere a discursului favorabil "noii economii" si ascendentă adeptilor "economiei ortodoxe". Unii au contestat de-a dreptul existenta "noii economii", afirmând ca totul se rezuma la crestere a balonului" speculatiilor financiare cu actiuni high-tech (D. Boker, 2001) altii s-au aratat sceptici în privinta schimbarilor majore ale performantelor economice din a doua jumatate a anilor '90 (Gordon, 2000; De Masi et al., 2001). Controversa cea mai acerba s-a purtat în jurul asa-zisului "paradox al productivitatii".

Tabelul nr. 4

Miturile "noii economii"	
Pesimistii	Optimistii
1. Noua economie a facilitat dezindustrializarea dramatica a Americii	Economia SUA este într-un boom fara precedent, care a început la debutul anilor '80
2. În noua economie, globalizarea si corporatiile s-au combinat pentru a produce salarii stagnante pentru majoritatea munitilor americani	Inegalitatea veniturilor nu este o problema serioasa
3. În noua economie, cele mai multe locuri de munca	Tendintele de dispersare ale noii economii înseamna

Timp de aproape doua decenii, investitiile masive în ITC ale firmelor americane nu s-au materializat în cresterea productivitatii, ci, dimpotriva, într-o slabire a trend-ului acesteia. Orice teorie a schimbarilor tehnologice si economice releva faptul ca efectele acestora se materializeaza în timp. Cu alte cuvinte, difuzarea noilor tehnologii din industriile inovative în restul economiei si cresterea productivitatii muncii si a productivitatii totale a factorilor nu se produc instantaneu. Dureaza pâna când se creeaza "masa critica" a progresului tehnologic sau "distrugearea creatoare", în termeni schumpeterieni. Este vorba de învățarea a noi calificari, de acumularea experientei în folosirea noilor tehnologii si de acumularea capitalului, inclusiv a celui social (încredere, noi reguli, noi valori) pe fiecare loc de munca. Dar, aceste variabile calitative nu încap în instrumentarul modelelor neo-clasice de crestere economica. Nedumerirea macroeconomistilor a fost cel mai clar exprimata de Robert Solow: "Putem vedea era computerelor peste tot, dar mai puțin în statisticile productivitatii" (12).

Consideratiile scepticilor si negationistilor nu sunt mai puțin alegate decât cele ale cyberentuziastilor. Atâta doar ca, par mai argumentate, cu date statistice si analize riguroase.

Într-un studiu amplu asupra "noii economii", autorii califica alegatiile pesimistilor si pe cele ale optimistilor, ca fiind mituri (The New Economy Index, 1998).

Astfel, într-o forma succinta, alegatiile sau miturile legate de "noua economie" sunt prezentate în urmatorul tabel:

Miturile "noii economii"	
Pesimistii	Optimistii
sunt cu salarii scazute	disparitia marilor corporatii si reducerea drastica a guvernarii
4. Schimbarea tehnologica distrage mai multe locuri de munca decât creeaza	În noua economie, o pondere în crestere semnificativa a fortei de munca o constituie întreprinzatorii auto-angajati
5. Reeengineering-ul corporatiilor a însemnat scaderea unui numar mare de posturi manageriale, restrângerea "middle class"	

Sursa: Prelucrat dupa *The New Economy Index*, 1998.

Note:

1. ICT este abrevierea consacrata în literatura de specialitate pentru information and communication technologies.

2. Vezi, Micklethwait John, 2000, *A Future Perfect*, Crown Business, 2000.

3. În special, Business Week, Wired si Wall Street Journal au acordat spatii largi pentru noile tehnologii si au promovat o viziune hiperoptimista asupra acestora, pâna în primavara anului 2000, când s-a produs corectia pietei actiunilor "high-tech" (NASDAQ, dar si NYSE).

4. The Progressive Policy Institute a elaborat, în noiembrie 1998, un raport asupra efectelor noilor tehnologii, denumit **The New Economy Index**. Vezi //www.neweconomyindex.org/.

5. Wired Digital Inc., editorul revistei WIRED a realizat un lexicon de termeni si definitii pentru "noua economie", denumit **ENCYCLOPEDIA OF THE NEW ECONOMY**.

Vezi: <http://hotwiredlzc.com/>.

6. Vezi P. Drucker, *The next society*, Survey, în The Economist, November 1st, 2001.

7. Raportul "High Technology Group Whitepaper", realizat de Goldman Sachs, în noiembrie 1999.

8. Fondatorul Intel., Gordon Moore a formulat, cu mai bine de trei decenii în urma, urmatoarea lege: "puterea de pro-esare a computerelor se dubleaza la fiecare 18 luni, iar costul scade la jumătate". Bob Metcalfe,

inventatorul Ethernet, a formulat legea retelelor: "puterea (valoarea) unei retele este data de patratul numarului de utilizatori". Vezi Solveig Godeluck *Boom-ul Net-economiei*, Coresi, 2000.

9. Sursa datelor privind ponderea industriilor ICT, cheltuielile personale pentru ICT si investitii ale firmelor în ICT este A. Turner, *Just Capital The Liberal Economy*, Macmillan, London, 2001.

10. Autorul american a scris initial un articol, "New Rules for the New Economy", aparut în *WIRED*, 5 Septembrie, 1997 si l-a dezvoltat, ulterior, într-o carte cu acelasi titlu, aparuta în anul 2002. Vezi, <http://www.kk.org/newrules/>.

11. K. Kelly, *NewRules for the New Economy*, *WIRED*, September 1997, p.1-2.

12. R. Solow, *We'd Better Watch Out*, New York Times Books Review, July 12, 36, 1987.

Referinte bibliografice

1. Baker D., (2001), *The New Economy Goes Bust; What The Record Shows*, October 29, Center for Economic and Policy Research.
2. Drucker P. (1990), *The New Realities*, Hynemann & Buttlar, London.
3. Drucker P., (1994), *The Age of Social Transformation*, The Atlantic Monthly, November, vol. 274, nr. 5, p.53-80.
4. Drucker P. (1999), *Beyond the Information Revolution* The Atlantic Monthly October, vol. 284, nr. 4, p. 47-57.

5. Drucker P. (2001), *The next Society*, The Economist, Nov. 1st.
6. Gordon Robert J., (2000), *Does the "Now Economy" Measure up to the Great Inventions of the Past?*, Journal of Economic Perspectives, vol, 14, nr. 4, p. 49-74,
7. Gundlach Erich, (2001), *Interpreting Productivity Growth in the New Economy: Some Agnostic Notes*, January, Kiel Institute of World Economics.
8. Kelly Kevin (1997), *New Rules for the New Econmy*, Wired, Sep. www.wired.com/wired/.
9. Kelly Kevin (2002), *New Rules for the New Economy*, www.kk.org/newrules/.
10. De Masi Paula, Estevao M. and Kodres Laura, (2001) *Who Has a New Economy?*, *Finance & Development*, June, vol. 38, nr. 2, p.1-8.
11. Jorgenson Dale W and Kevin Stiroh,(1999), *Information Technology and Growth*, American Economic Review, May, 89: 2, p. 109 - 115.
12. Piazzalo Daniel (2001), *The New Economy and the International Regulatory Framework*, Kiel Working Paper, nr. 1030, March, Kiel Institute of World Economics.
13. Porter Michael, (1990), *Competitive Advantage of Nations*, Macmillan, London.
14. Porter Michael, (1998), *On Compoetition*, Harvard Business Scholl Press, Boston.
15. Thurow Lester (1997), *The Future of Capitalism*, Penguin Books, London.
16. Thurow Lester, (1999), *Building Wealth*, The Atlantic Monthly, June, vol., 283, nr. 6, p. 57 - 69.
17. Triplett Jack, (1999), *Economic Statistics, the New Economy and the Productivity Slowdown*, Business Economics, January.
18. Turner Adair, (2001), *Just capital The Liberal Economy*, Macmillan, London.